



Arrest

nr. 223 383 van 27 juni 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 februari 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 218 036 van 8 maart 2019 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure door de verzoekende partij ingediend op 15 maart 2019, op basis van artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de tweede nota met opmerkingen door de verwerende partij ingediend op 26 maart 2019.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VUYLSTEKE, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 februari 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

2. Over de rechtspleging

2.1 Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partij op 7 maart 2019 een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indiende. Dit beroep werd op 7 maart 2019 ter kennis gebracht en de verwerende partij diende diezelfde dag nog een nota met opmerkingen in. Naderhand, met name op 26 maart 2019, diende zij echter een tweede nota met opmerkingen in.

Ter terechtzitting van 16 mei 2019 geeft de verwerende partij aan dat zij veiligheidshalve een nieuwe nota met opmerkingen heeft ingediend, maar dat de nota met opmerkingen die tijdens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend, regelmatig werd neergelegd. Zij stelt zich te gedragen naar het oordeel van de Raad.

De Raad stelt vast dat de op 7 maart 2019 ingediende nota met opmerkingen inderdaad rechtsgeldig werd ingediend. De op 26 maart 2019 ingediende nota met opmerkingen moet echter uit de debatten worden geweerd. Niet alleen heeft de verwerende partij dit processtuk uit eigen beweging ingediend, terwijl de procedure voor de Raad van inquisitoriale aard is, bovendien werd dit stuk niet ingediend binnen de vastgestelde termijn van acht dagen na de kennisgeving van het beroep op 7 maart 2019. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet moet deze tweede nota met opmerkingen alleen al om deze reden wegens laattijdigheid uit de debatten worden geweerd.

De Raad houdt dan ook slechts rekening met de op 7 maart 2019 ingediende nota met opmerkingen.

2.2 Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

2.3 Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad vast dat het beroep moet worden verworpen.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet worden in de synthesememorie *“alle aangevoerde middelen [...] samengevat”*.

In zijn arrest van 16 september 2014 met nummer 228.376, dat vaste rechtspraak uitmaakt, stelt de Raad van State het volgende:

“Artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet omschrijft de synthesememorie als een processtuk “waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”. Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd. In de verantwoording voor amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat tot artikel 2 van de wet van 31 december 2012 aanleiding heeft gegeven, wordt er betreffende de meerwaarde van een synthesememorie op gewezen dat “het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij

wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten". De meerwaarde van een samenvatting werd dus uitdrukkelijk aangehaald. In die verantwoording wordt verder beklemtoond dat de voorgestelde aanpassing "opnieuw bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure". (Parl. St. Kamer, 2012-13, DOC 53 2572/002, 6-7) Aldus wordt de bedoeling van de wetswijziging van 29 december 2010 herhaald, namelijk de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te vereenvoudigen en te versnellen.

In dit verband kan ook worden gewezen op het verschil met artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet in zijn vroegere vorm. De wijziging door de wet van 4 mei 2007 tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorzag enkel een "replekmemorie", doch er was geen sprake van een synthese of een samenvatting. De wetgever van 29 december 2010 stelde vast dat de middelen uit het verzoekschrift meestal louter werd gekopieerd in de replekmemorie, zodat deze laatste in vele gevallen een overtollig procedurestuk was geworden dat de rechtspleging nodeloos vertraagde en zowel voor de partijen als voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor een administratieve overlast zorgde. (Parl. St. Kamer, 2010-11, DOC 53 0772/001, 22-23)

Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wetswijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesmemorie.

Indien een verzoeker niet wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen zijn middelen wordt gevoerd en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen synthesesmemorie wenst in te dienen. Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesmemorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesesmemorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandeldingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen."

In casu stelt de Raad vast dat de synthesesmemorie, onder de hoofding "NIETIGVERKLARING", de middelen die in het verzoekschrift onder dezelfde hoofding zijn opgenomen, letterlijk herneemt. De uiteenzetting van de middelen in de synthesesmemorie wijkt maar op één vlak af van de uiteenzetting van de middelen in het verzoekschrift: in de synthesesmemorie is de in het verzoekschrift gebruikte term 'verzoeker' vervangen door 'concluant'. Er kan echter niet worden voorgehouden dat de verzoekende partij, door enkel de terminologie aan te passen waarmee zij naar zichzelf verwijst, de middelen zoals deze in het verzoekschrift zijn opgenomen, zou hebben samengevat.

Omdat de middelen in de synthesesmemorie (op de voormelde, niet-relevante afwijking na) slechts een letterlijke herneming van de middelen in het verzoekschrift zijn, kan ook niet worden vastgesteld dat deze synthesesmemorie een werkelijke replek op de nota met opmerkingen bevat (cf. RvS 3 november 2014, nr. 229.005 en RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975).

Ter terechtzitting van 16 mei 2019 gedraagt de verzoekende partij zich met betrekking tot de hoger aangehaalde gebreken van de synthesesmemorie slechts naar de wijsheid, zodat zij geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen van de Raad.

3.2 Aangezien uit het bovenstaande blijkt dat de door de verzoekende partij neergelegde synthesesmemorie niet aan de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet gegeven definitie van een synthesesmemorie voldoet (cf. RvS 27 maart 2014, nrs. 226.907 tot 226.912), moet het beroep worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE